

Gabriel Jose de la Conciliacion Garcia Marquez

Mehmet ATAY

Elektrik-Elektronik Mühendisi
EMO Ankara Şubesi Yayın Kurulu Üyesi
mehmet.atay@emo.org.tr

Gerçek ismi Gabriel Jose de la Conciliacion Garcia Marquez. Biz onu Gabriel Garcia Marquez diye biliyoruz. Dostları "Gabo" diyor. 500 yıldır sömürülen Latin Amerika'nın 20. yy'daki en büyük edebiyatçısı. Edebiyatçıydı ama daha çok gazeteci. Hukuk Fakültesi'ni bırakıp gazetecilik yapmaya başladı. Kolombiya'da yaptığı bir haber yüzünden dönemin baskıcı rejiminden kaçmak zorunda kalmıştı.

Küba devrimine hayatı boyunca destek oldu. "Dünyanın sosyalist olmasını istiyorum ve inanıyorum ki er ya da geç öyle olacak" diyordu. Fidel Castro'nun yakın dostuydu. Küba ile ilgili yaptığı haberler yüzünden CIA'den tehditler bile almıştı. Kolombiya'da diktatörlüğe karşı mücadele yürüttü. Kolombiya'daki hükümetle gerilla örgütleri arasında barış görüşmelerinde arabulucu olarak yer aldı.

En bilinen çalışması "Yüz yıllık Yalnızlık" 18 ayda evden nerdeyse hiç çıkmadan, günde 6 paket sigara içerek 39 yaşında tamamladı. Kitabı babaannesinin anlatımından esinlenerek yazmıştı. Büyülü gerçeklik olarak adlandırılan anlatımı için Marquez "sürrealizminin Latin Amerika'nın realizminden kaynaklandığını" söyleyecekti.

Yaşadığımız coğrafyadaki anlatımlar, söylencelerden tanık olduğumuz üslubuyla Marquez bizlere Latin Amerika'nın yoksulluğu, acıları, direnişlerini anlatırken bizden de bahsediyordu. Hrant Dink'in öldürülmesi, Marquez'in "İşleneceğini herkesin bildiği bir cinayetin öyküsü" Kırmızı Pazartesiyle açıklamaya çalışmalarımız,

darbelerle hizaya çekilen Latin Amerika'nın direnişçileri, Amerikalı şirketlerin zulmüne karşı çıkan köylüleri, ondan okurken bizden bahsettiği hissi hep yakınımızdaydı.

1982 yılında Cannes film festivalinde Yılmaz Güney Yol filmiyle Altın Palmiye aldığı da Marquez jüri üyesiydi.

"Doğa, sanatı sanatın doğayı taklit ettiğinden daha fazla taklit eder" sözleriyle, Latin Amerika'nın zihninin şekillenmesindeki etkisiyle ispatlar gibiydi.

Soma'da o eşsiz güneşin altında tütün parasıyla büyütülen çocukların madene eriyişlerini, emeklerinden üretilen sermayenin bin bir oyunuyla zulüm içinde çaresiz, her gün o kara madene inişlerini, tütün parasıyla güneş altında büyütülen çocuklarının yerin bin kat dibinde katledilmelerini göğüsle-

rine vurdukları yumruklarıyla bize anlatan o annelerin acısını, o güneşte büyüyen çocukları bilerek tedbirsiz, korunaksız madene sokan o para babalarını ne iyi anlattı, bu öfkeden doğacak isyanı ne çok isterdi.

Gabo'yu, Gabriel Jose de la Conciliacion Garcia Marquez' i bize acılarımızı, öfkemizi, yoksulluğumuzu, isyanımızı anlatan güzel insanı 17 Nisan 2014'te kaybettik.

Geriye anlattıkları kaldı.

